

Til beslutningsforslag nr. B 41. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 3. maj 2006

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om en national gigthandlingsplan

[af Lone Møller (S) m.fl.]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 29. november 2005 og var til 1. behandling den 24. januar 2006. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Sundhedsudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i 4 møder.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 13 spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *flertal* i udvalget (V, DF, KF og RV) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at Dansk Folkeparti er bevidst om, at mange mennesker i det danske samfund lider af forskellige sygdomme i bevægeapparatet.

Der findes ingen helbredende behandling for slidgigt, og der mangler grundlæggende viden om sygdommens opståen, udvikling og forebyggelse. Derfor er konsekvensen af den manglende viden, at patienter får oplyst, at udviklingen af slidgigt ikke kan forebygges, og at man må lære at leve med sygdommen.

På den baggrund afsatte Dansk Folkeparti sammen med regeringen 15 mio. kr. på finanslo-

ven for 2006 for at få klarlagt, hvorledes der kan sættes ind mod sygdommen: at der mere præcist og detaljeret kan laves en diagnostik for slidgigt, at effekten af forskellige behandlingstiltag vurderes over tid, og at det afklares, i hvilket omfang forebyggende tiltag over for udviklingen af slidgigt har effekt.

Når disse undersøgelser er afsluttet, kan der fremover efter Dansk Folkepartis vurdering ske et markant løft til at hjælpe mennesker med slidgigt.

Derfor kan Dansk Folkeparti på nuværende tidspunkt ikke støtte beslutningsforslaget.

Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget bemærker, at Det Radikale Venstre er enig i behovet for at styrke indsatsen på gigtområdet. 700.000 danskere er berørt af muskel- og skelet-sygdomme, herunder gigt. Det koster først og fremmest i menneskelige lidelser, men er også samfundsøkonomisk dyrt. Det taler for at sætte yderligere ind på området.

Det Radikale Venstre vil investere langt mere ambitiøst i folkesundheden end regeringen, der aldrig har fulgt systematisk op på sit folkesundhedsprogram »Sund hele livet« og heller ikke sat midler af til det. På samme måde har regeringen valgt kun at give kommunerne sparsomme midler til den forebyggelsesopgave, de har fået som led i kommunalreformen. Det giver kommunerne meget ringe muligheder for at gøre den store forskel i forhold til forebyggelse og sundhedsfremme. Alt sammen er udtryk for en uholdbar